

I. NAUCZANIE OJCA ŚWIĘTEGO

1. List apostolski motu proprio „*Ecclesiae unitatem*”

W nr. 59 „*Anamnesis*” umieściliśmy laciński tekst motu proprio „*Ecclesiae unitatem*”. Obecnie podajemy polski przekład tego dokumentu papieskiego

BENEDYKT XVI list apostolski motu proprio *Ecclesiae unitatem*

1. Zadanie strzeżenia jedności Kościoła, połączone z troską zapewnienia wszystkim odpowiednich środków, aby mogli odpowiedzieć na owo Boże wezwanie i oczywiste zamysły łaski, spoczywa w sposób szczególnie na Następcy Apostoła Piotra; jest On bowiem trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności tak biskupów jak i wiernych¹. Pierwsze oraz najważniejsze zadanie Kościoła w każdym czasie, to jest, aby doprowadzić ludzi do spotkania z Bogiem, winno być wspierane przez wspólne świadectwo wiary wszystkich chrześcijan.

2. Pozostając wiernym temu posłannictwu, po tym jak arcybiskup Marceli Lefebvre, dnia 30 czerwca 1988 r., dopuścił się niegodziwego wyświęcenia na biskupów czterech prezbiterów, Czcigodny nasz Poprzednik Jan Paweł II, dnia 2 lipca 1988 r. ustanowił Papieską Komisję *Ecclesia Dei*, „która współpracując z biskupami, dykasteriami Kurii Rzymskiej oraz zainteresowanymi środowiskami, będzie miała za zadanie ułatwić pełną komunie kościelną kapłanom, seminarzystom, wspólnotom zakonnym i poszczególnym ich członkom dotychczas w różny sposób związanych z Konfraternią założoną przez arcybiskupa Lefebvre'a, którzy pragną pozostać w jedności z Następcą św. Piotra w Kościele katolickim, zachowując swoje tradycje w zakresie duchowości i liturgii w świetle Protokołu podpisanego 5 maja tego roku przez kardynała Ratzingera i arcybiskupa Lefebvre'a².

3. Wziąwszy to pod uwagę, podejmując się wiernie tego samego obowiązku służenia powszechnej jedności Kościoła, również w jej widzialnej postaci, oraz starając się z całych sił, aby ci wszyscy, którzy prawdziwie pragną jedności, mogli w niej trwać, czy też ją odzyskać, chcieliśmy poszerzyć oraz przez motu proprio *Summorum Pontificum* zaktualizować to, co jest zawarte w ogólnym wskazaniu w motu proprio *Ecclesia Dei*, a co się mianowicie odnosi do możliwości stosowania *Mszалу Rzymskiego* z 1962 r., zgodnie z doprecyzowanymi i uszczegółowionymi przepisami³.

¹ Zob. Sobór Watykański II, Konst. dogm. o Kościele *Lumen gentium*, 23; Sobór Watykański I, Konst. dogm. o Kościele Chrystusowym *Pastor aeternus*, rozdz. 3: DS 3060.

² Jan Paweł II, List apost. motu proprio *Ecclesia Dei* (z 2 lipca 1988 r.), 6: AAS 80 (1988), 1498.

³ Zob. Benedykt XVI, List apost. motu proprio *Summorum Pontificum* (z 7 lipca 2007 r.): AAS 99 (2007) 777-781.

4. Poruszeni bowiem tym samym zamysłem oraz tym samym pragnieniem, aby w Kościele zostało przewyciężone wszelkie rozdarcie i podział, a także uleczona rana, która w ciele Kościoła jawi się jako coraz bardziej bolesna, postanowiliśmy zdjąć ekskomunikę z czterech biskupów konsekrowanych niegodziwie przez arcybiskupa Lefebvre'a. Decyzją tą bowiem pragnęliśmy usunąć trudność, która mogłaby zaszkodzić otwarciu drzwi do dialogu, oraz zachęcić w ten sposób biskupów oraz „Bractwo św. Piusa X” do znalezienia na nowo drogi do pełnej jedności z Kościołem. Tak jak wyjaśniliśmy ostatnio w liście z dnia 10 marca, skierowanym do biskupów katolickich, zdjęcie ekskomuniki było decyzją odnoszącą się do dyscypliny kościelnej, mającą na celu uwolnienie od obciążenia sumienia, jakie niesie ze sobą ta najpoważniejsza cenzura kościelna. Jednakże kwestie doktrynalne, co oczywiste, pozostają, i dopóki nie zostaną rozwiązane, Bractwo nie posiada w Kościele statusu kanonicznego a jego członkowie nie mogą legalnie wykonywać żadnej posługi.

5. Ponieważ kwestie, które obecnie powinny być omawiane z Bractwem, z istoty swojej mają charakter doktrynalny, postanowiliśmy – po 21 latach od motu proprio *Ecclesiae Dei* oraz zgodnie z tym, co zamierzaliśmy zrobić⁴ – aby struktura Komisji *Ecclesia Dei* na nowo została przekształcona; dlatego też zostaje ona ściśle połączona z Kongregacją Nauki Wiary.

6. Tak więc Papieska Komisja *Ecclesia Dei* zostaje ukształtowana następująco:

- a) Przewodniczącym Komisji jest Prefekt Kongregacji Nauki Wiary.
- b) Komisja ma własną obsadę obejmującą Sekretarza i Urzędników.
- c) Obowiązkiem Przewodniczącego, wspieranego przez Sekretarza, jest poddawanie najważniejszych wydarzeń oraz kwestii o charakterze doktrynalnym pod ocenę i rozstrzygnięcie przez zwyczajne instancje Kongregacji Nauki Wiary, jak również przekazywanie wniosków Ojcu Świętemu w celu uzyskania ich ostatecznej aprobaty.

7. Poprzez tę decyzję pragnęliśmy w szczególny sposób okazać ojcowską troskę wobec „Bractwa św. Piusa X”, aby na nowo powróciło do pełnej jedności z Kościołem.

Wszystkich gorąco zapraszamy do nieustannej modlitwy do Pana, za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny, „aby byli jedno”.

Dano w Rzymie, u św. Piotra, dnia 2 miesiąca lipca 2009 r., w piątym roku naszego pontyfikatu.

Papież Benedykt XVI

(z łac. tłum. ks. Z. Wójtowicz)

⁴ Por. tamże, art. 11, 781.